

Никола Вапцаров

Бай Иван

Тази вечер бай Иван
върна се съвсем пиян.
И езикът му дебел
във устата се заплел.

Дрехите му с кал покрити,
от страх тракат му зъбите.
Толкоз е уплашен, че
„връв“ не може да рече.

Посъвзе се той и вече
взе да фъфли, да пелтечи:
– Господи, помилуй нас,
бясна крава срещнах аз!

Не бе крава като крава,
а бе, пустата, двуглава!
Спра се аз, и тя се спира,
казах си: ще се умира!

Хукнах. Тя по мен – в петите
искрят нейните копита –
и с опулени очи
ме поглежда и мучи...

Паднах аз, и тя с рогата
ме намуши във ребрата.
Но нали пристигнах вече!... –
Стрина Кина го пресече:

– Твоята разбра се май,
току лягай и си трай.
Кравата не ти е крива,
ти си крив, че се напиваш!

КРАЙ

© Никола Вапцаров

Източник: Словото

Набиране: Мартин Митов

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11394>]